

Varza

Nelu Preda

Varza, poate fi deliciu, însă cere sacrificiu :
Tre' s-o semeni, s-o repici, muncă multă, ce să zici-
Zi de zi s-o uzi că-i cald, altfel, frunzele îi cad,
S-o stropești pentru gănganii, pentru alte urâtanii!
Mai mereu te uiți la ea, cum îi crește mantia,
De jupoane creponate, alburii și-nmiresmate!
Mândră tare se fălește și-apoi crește iar și crește,
Se-nfoiază și se strânge, până ce sferică-ajunge !
Iată, este numai bună, de tăiat noaptea pe lună,
Ca să nu se ofilească, frunzele să nu-i pălească !
Dimineața vine-n grabă, negustorul cu tarabă,
Se tocmește, se tocmește, pe țăran îl ametește,
Și-o cumpără, ce să zic, mai pe lucru de nimic !
O aduce-apoi la piață, cum n-a mai văzut în viață,
Liniștită, pe tarabă și o cumpără o babă !
Poposește-n plasa ei, apoi cu tramvaiul trei,
Pe trotuar, în lift și gata, ea va deveni salata,
Sau călită cu cârnați, un deliciu pentru frați !
Un destin cum are varza, poate să te-apuce groaza:
Ciopărită și tocată, perpelită, marinată,
Însă în final deliciu, dup-atâta sacrificiu !
Ăsta da final dramatic, rafinat și aromatic,
Pentru varza preparată și papila leșinată !